

MIXED

Verschijnt maandelijks

ORGAAN VAN DE
AFDELING BRABANT
v.d. N.T.T.B.

Redactieadres:

Rob Hendriks
Sibeliusstraat 466
5011 JX Tilburg.

MIXED, Jaargang 45, nummer 1, januari 1996.

Colofon:

Redactie:

Rob Hendriks
Sibeliusstraat 466
5011 JX Tilburg
013-4551472

Lydia van Oirschot
Langenakker 116
5731 JV Mierlo
0492-661468

Vaste medewerkers:

Frits van der Meulen
Henk van Oirschot
Dennis van de Sande
Bert van Hoften

Bestuur:

Dhr. Adri Dan (voorzitter)
A. Koenestraat 11
4731 EW Oudenbosch
0165-314270

Mevr. Ria Elshof (secr.)
Plutostraat 17
5694 SV Son en Breugel
0499-476222

Dhr. Christ van Dijk (penningm.)
Kennedylaan 36
5051 XG Goirle
013-5345446

vacature (ACL)

Dhr. Twan Roelands (KVS0)
Baronie 15
5345 NG Oss
0412-627010

Dhr. Nico van Erp (CTW)
Begijnenstraat 169
5341 BJ Oss
0412-632106

DE REDACTIE VAN DE MIXED WENST IEDEREEN EEN FANTASTISCH 1996!

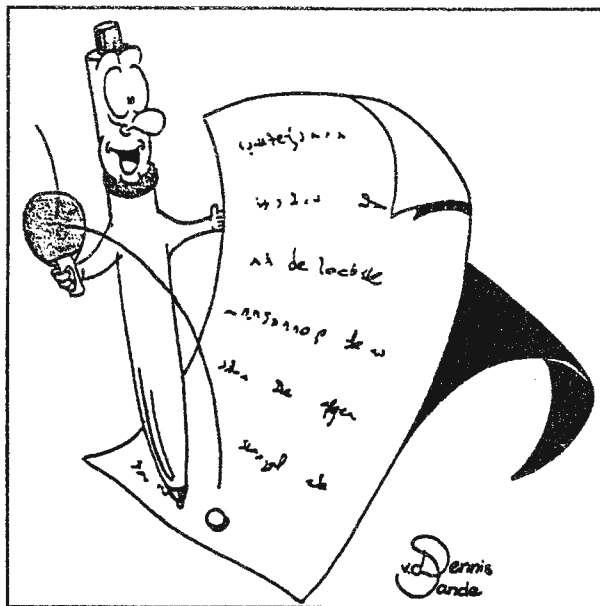
Inhoud.

Colofon	1
Inhoud	1
Redactioneel	2
Gezocht	2
Service aan toernooi-organisatoren	3
Nederlands Kampioenschap	3
Bestuurstoernooi	7
Sportmedische rubriek	7
Huldiging Cor Pellegrum	9
Afdelingsontmoeting	10
Never Despair heren 5	11
Interview	12
Maaslandtoernooi	16
RBW-competitie	16
Uit de clubbladen	18
Agenda	20

Kopij voor de volgende Mixed dient uiterlijk 29 februari 1996 bij ons binnen te zijn.

Redactioneel.

Het huidige bestuur van de NTTB zit al weer een tijdje, wat op zich een teken lijkt van rust en bestendigheid. Grote conflicten hebben zich de laatste tijd niet voorgedaan en dus zit men in behoorlijk rustig vaarwater. Gevaar van (te) grote rust is evenwel dat men langzaam in slaap sukkelt. Enkele kleine gebeurtenissen lijken erop te duiden dat de bond te lichtvaardig omspringt met bepaalde zaken, men dreigt beetje bij beetje af te glijden richting hellend vlak. Het is zaak om op tijd wakker te

schrikken en bijtijds enige ferme standpunten in te nemen, om te voorkomen dat we straks dezelfde bespottelijke taferelen gaan krijgen als bij de schaatsbond, een andere sportfederatie die door de jaren heen bekend heeft gestaan als zeer relgevoelig.

De gebeurtenissen die ik hier even willen aanstippen, waren de returnwedstrijden van de finale en de strijd om de derde plaats van de play-offs bij de heren. Beide heenwedstrijden waren door de bezoekende club met 6-1 gewonnen. Waar in de halve finales nog was geopteerd voor "helemaal uitspelen", was nu opeens die duidelijkheid foetsie. Bij FVT/Visser tegen COSMOS/TTVV werd gespeeld tot 4-0, een lachwekkende situatie; óf je speelt de wedstrijd uit, óf je stopt bij 2-0. Perfection/Irene tegen GTR werd een nog groter lachertje. GTR vroeg toestemming aan de bond om de return niet te spelen, De NTTB fiatteerde, mits Irene akkoord ging. Omdat een van de Tilburgers wel wilde spelen, moest de wedstrijd doorgang vinden, en prompt gaven twee Gaanderen-spelers al na luttele punten, zogenaamd geblesseerd, de strijd op, zodat uiteindelijk maar twee partijen daadwerkelijk gespeeld zijn. Dit soort farces doen de geloofwaardigheid van het tafeltennis geen goed, evenals de lichtvaardige wijze waarop bepaalde mensen afzeggen voor het Nationaal Kampioenschap.

NTTB, let op uw saeck!

Gezocht.

De CTW is nog steeds op zoek naar een organisator voor de regionale Eindhovense Kampioenschappen. Nadat Budilia medege-deeld heeft dit seizoen de kampioenschappen niet te organiseren, heeft zich nog geen andere kandidaat gemeld.

Om toch te kunnen komen tot de organisatie van de Regionale Eindhovense worden de clubs uit de regio vriendelijk verzocht om nog eens te overleggen of men deze klus op zich wil nemen. Men kan hierover altijd contact opnemen met:

Nico van Erp
Begijnenstraat 169
5341 BJ Oss
Tel: 0412-632106

Service aan toernooi-organisatoren.

Brabantse verenigingen die een toernooi organiseren en hiervoor ranglijsten gebruiken om Brabantse spelers(sters) te plaatsen, kunnen hiervoor bij de CTW plaatsingslijsten tegen kostprijs opvragen.

De kosten hiervoor zijn f12,50 (incl. verzendkosten). Deze kosten worden door de afdelingspenningmeester bij de vereniging in rekening gebracht. De lijsten kunnen worden aangevraagd bij:

H. Kuipers
Van Lieshoutstraat 16
5708 CE Helmond
Tel: 0492-536984

Nederlands Kampioenschap.

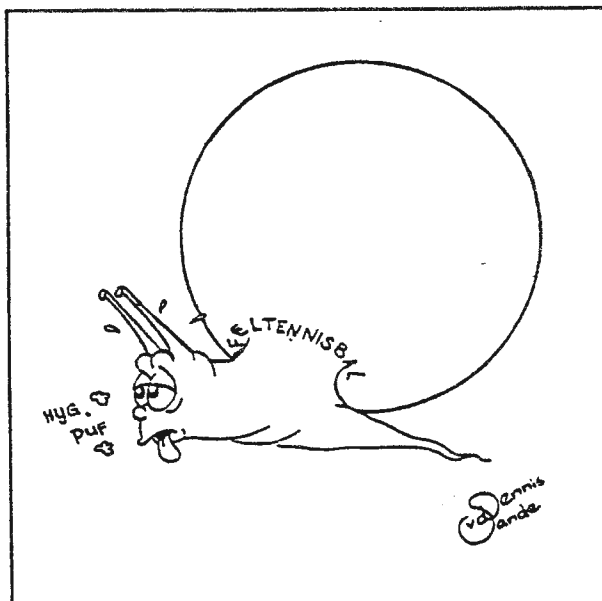
Op 9 en 10 december jl. vonden in het sportcentrum Schuttersveld de Nederlandse Kampioenschappen plaats, voor de laatste maal in december, omdat met ingang van 1996 het evenement gelijktijdig met buitenlandse tegenhangers wordt verspeeld. In de fraaie hal in Rotterdam speelde zich weer voldoende af wat stof voor discussie opleverde.

DE KRITIEK.

Wat in de kranteverslagen opviel was de overwegend negatieve, zeurderige tendens van de stukken. Emily Noor zette vraagtekens bij het afmelden wegens ziekte van Mirjam Hooman en Gerdie Keen afmeldden, en vond het een minpunt dat ze zich slechts via zwakke tegenstanders een weg naar de finale had gebaan, wat haar daar opbrak. Niet echt een teken van respect voor de opponenten, lijkt mij.

Trinko Keen spuwde zijn gal over het speelschema. Zijn kwartfinale had tot ruim half tien geduurd op zaterdag, zodat de nacht wat kort was uitgevallen. Verder vond hij het maar niks dat Liu Qiang mee mocht spelen, terwijl zijn band met Nederland flinterdun is. In hoeverre is het toevallig dat de meeste kritiek afkomstig was beide verliezend finalisten?

Dan was daar nog de beslissing van het organisatiecomité om na de afmelding van Keen en Hooman het schema niet om te gooien, zodat reserves Hanny van Kuijk en Heleen Hop op een beschermde plaats terecht kwamen en meteen bij de laatste zestien zaten. Volgens CTW-man Ton Willems een kwestie van te weinig tijd.

DE BRABANDERS.

Femke Hermus vocht in de eerste ronde een marathonduel uit met Mariska de Haas, waarin ze uiteindelijk met 18-21 in de vijfde game het onderspit delfde. Hotak '68-teamgenote Mariëlle van Gool nam soepel de eerste horde Judy Williams, maar was daarna snel klaar tegen Emily Noor. Hanny van Kuijck van Perfection/Irene had dus een bye de eerste ronde en sneuvelde daarna ruimschoots tegen Evelien Hengstman. Beppie Koning, spelend namens COSMOS/TTVV verloor in straight games van Esther Tanck. Emily Noor hoefde op weg naar de finale geen game af te staan. Slechts eenmaal kwam zij in problemen, namelijk in de eerste game van de halve finale. Eén naam laat ik hier nog buiten beschouwing, daar kom ik later in dit stuk op terug.

Bij de heren iets meer deelnemers uit onze afdeling. Martijn van de Leur van COSMOS/TTVV ging in vier games onderuit tegen voormalig topper Gert Kobes. Gert-Jan van de Braak van SPS/Never Despair verloor in vier games tegen Merijn de Bruin. Perfection/Irene-kopman Frank Boute won sterk in drie games van Gerard Bakker, maar verloor daarna in vier games van De Bruin. Jeroen van de Wiel (SPS/Never Despair) struikelde in vier games over verdediger Erik Kruisselbrink. Een andere verdediger, Edwin Wouts van TCS, bracht Jurgen Pastoors op het randje van de afgrond, maar moest met 17-21 in de vijfde game buigen. Reinier Paetzel (Perfection/Irene) stond in de vijfde game zelfs met 20-17 voor tegen Lindo Greve, maar verloor alsnog met 21-23. Jos Verhulst, uitkomend namens TTCV/Nedlin, had vijf games nodig tegen Siem van der Valk, pakte daarna eenvoudig Greve en stuitte toen op Danny Heister, die alleen in de eerste game moeite met hem had. Evenver als Verhulst kwam een man die zich eigenlijk niet had weten te plaatsen. Marco Bottram van COSMOS/TTVV kon deelnemen wegens de afmelding van Chen Sung, versloeg in de eerste ronde Martin Landstra in drie games, en daarna Martin Brinkhoff in vier games, die zo vriendelijk was geweest Michel den Boer uit te schakelen. Tegen de Chinees Liu Qiang had Bottram vervolgens weinig in te brengen, maar een plaats bij de laatste acht is een prima prestatie. Jörg de Cock tenslotte ontdeed zich in vier games van good old Jaap van Hummel, had aan drie games voldoende voor Pastoors en evenzo makkelijk klopte hij Jan Tammenga. Daarmee leek hij kans te hebben tegen Heister, maar ondanks prima rallies moest hij de tegenstander na drie games feliciteren.

Bij de damesdubbels viel met name op de halve finaleplaats die Petra Staps (Hotak '68), met Brenda Vonk behaalde. Bij de heren kwamen Jörg de Cock en Jos Verhulst ook zover. In het gemengd dubbel behaalden Emily Noor en Frank Boute en Reinier Paetzel met Melissa Muller ook een derde plaats.

DE WINNAARS.

Jörg de Cock, aan de zijde van Bettine Vriesekoop, prolongeerde de mixed-titel die ze vorig jaar behaalden door een simpele overwinning (12 en 13) tegen Diana Bakker en Lindo Greve. Het mannendubbel was een eenvoudige prooi voor Danny Heister en Trinko Keen, die Gerard Bakker en Liu Qiang met 16 en 18 versloegen.

Bij de vrouwen wonnen Diana Bakker en Emily Noor met 21-19,

21-18 van Melissa Muller en Mariska de Haas.

In het mannenenkelspel was tevoren een duidelijke favoriet. Hij had recent zeer goede uitslagen geboekt op internationale toernooien en lijkt op weg een Europese subtopper te worden. Edwin Vente en Gert Kobes ondervonden in recordtempo wat het is om tegen een ontketende Trinko Keen te spelen. In de kwartfinale evenwel haperde de machine aanzienlijk. Een fenomenaal spelende Merijn de Bruin pakte brutaal de winst in de eerste en derde game. In de vierde leek Keen zich te herstellen toen hij een 6-10 achterstand omhoog in 21-10 winst, maar de vijfde leek weer voor De Bruin, die met 19-17 leidde. Vier punten later liet Keen een zucht van verlichting over zijn narrow escape. In de halve finale moest hij de tweede game inleveren bij Liu QIang, maar was daarna de fittere speler.

Zijn concurrent Danny Heister maakte vooral een degelijke indruk. Alleen Verhulst bracht hem in de eerste game van de kwartfinale in het nauw, maar met 23-21 won Heister ook die game. Tot aan de finale stond hij zelfs geen game af. En dat deed hij toen tot ieders verrassing ook in de eindstrijd zelf niet. Waar Keen al enkele jaren steevast internationaal de betere uitslagen laat noteren, regeert binnen de landsgrenzen Danny Heister. De twee opponenten kennen elkaar door en door en dat lijkt in Heisters voordeel. Sommige rallies stond hij gewoon af te wachten todat Keen datgene deed waarvan hij wist dat het ging komen, om vervolgens toe te slaan. Heisters grotere balgevoel won het ditmaal duidelijk (21-15, 21-14, 21-18) van Keens hardere spel.

De damesfinale was al even voorspelbaar. Bettine Vriesekoop, voor wie iedere titel een nieuw record oplevert, had aan De Haas en Muller geen zware opgave. Dat leek ze wel te hebben aan teamgenote Elena Timina, tot aan 12-11 in de eerste game. Daarna snelde Vriesekoop naar 21-12, en bij een 4-2 stand in de tweede game gaf Timina de strijd op wegens een schouderblessure. Je zag dat Bettine er het hare van dacht. De finale tegen Noor gaf helaas weinig boeiend tafeltennis. De rallies waren kort en in het algemeen bleek Vriesekoop meer allround dan Noor, die het nog steeds voornamelijk van power moet hebben. Na 14-16 achter liep Vriesekoop naar 21-17, 21-16 en 21-18. Alle kampioenen mogen plusminus drie maanden van hun titels genieten.

DE VERRASSING.

In het stukje over de Brabantse deelnemers hierboven heb ik met opzet één speelster weggelaten, omdat ik die hier apart wil belichten. Hoewel slechts één van de landelijke kranten haar vermeldde, leverde zij in mijn ogen een voortreffelijke prestatie. COSMOS/TTVV-speelster Vanja Santic, de enkele jaren geleden uit Bosnië gevluchte, inmiddels twintigjarige ster-speelster van haar team, was voor het eerst überhaupt tot het eindtoernooi doorgedrongen. Met een loting tegen Lydia Schoonwille, de vierde dame van kampioen Haka/Treffers, leek er zowaar enig perspectief in te schuilen. Na de eerste game verloren te hebben met 16-21, nam Santic het initiatief over en bleek Schoonwille inderdaad te pakken. Met 13, 16 en 12 werd zij aan de zegekar gebonden. Volgende tegenstandster:

Diana Bakker. Dit is even een iets ander kaliber, nummer zes van Nederland, de laatste twee jaar hard vooruit gegaan, international en ook voor het Nederlands team soms succesvol. Maar Vanja had niets te verliezen en speelde vrijuit. Winst in de eerste game, met 24-22, werd gevolgd door verlies met 17 en 14. Maar in plaats van een soepeler draaiende Bakker zag men een zich vastbijtende en sterker wordende Santic, die de vierde game pakte met 21-15 en de vijfde met 21-18. De Telegraaf omschreef deze uitschakeling als "een daverende stunt". Het toernooi kon al niet meer kapot.

In de kwartfinale wachtte Mariëtte Broekhart, inmiddels Holterman geheten. Enige jaren geleden een wisselvallige speelster, is zij beter en constanter geworden. Vrijwel iedere keer weet zij zich te kwalificeren voor de top 12 en het NK, en als gevolg daarvan staat zij elfde op de ranglijst, de best-of-the-rest dus. Met haar harde, directe spel won Holterman de eerste game met 21-18, maar daarna ging het bij Santic draaien. Gecoacht door teamgenote Corinne Marsman, die zelf diverse malen tegen alle tegenstandsters heeft gespeeld en als zodanig inside information kan bieden, en voorzien van nuttige tips door de eveneens tot steun aanwezige Patricia de Groot, zocht ze consequent de zwakke plekken van de Overijsselse op, wat leidde tot winst met 13, 16 en 12.

Dat ze daarna in de halve finale verloor van Noor, in drie games, mocht, zoals de Telegraaf het uitdrukte "de pret niet meer drukken". Santic was gespannen, maar niet overdreven nerveus, en deed leuke dingen. In de eerste game liep ze van 13-17 naar 18-17 op eigen service, en ook daarna scoorde ze met enkele gave bloks en tikken.

Bonus was helemaal dat na het toernooi en het in ontvangst nemen van de derde prijs, bondscoach Peter Engel haar uitnodigde voor de centrale trainingen.

Aangezien adel verplicht, realiseert zij zichzelf ook dat het nu aan haar is om prestaties te blijven leveren, bijvoorbeeld komend seizoen in de eredivisie. Alleen zo zal zij kunnen bewijzen dat de derde plaats, hoewel misschien toch een tikje geflatteerd, geen uitschieter was, maar een grote eerste stap op de lange weg naar de subtop van Nederland.

Rob Hendrikx.

Bestuurstoernooi.

WIM HEESTERMANS (VICE VERSA '64) WINT 13e REGIONALE BESTUURSTOERNOOI.

Vrijdag 1 december jl stond het 13e regionale bestuurstoernooi voor de verenigingen uit de regio Den Bosch op het programma. Ook dit jaar was de organisatie weer in handen van OTTC. Achtentwintig bestuurders (waaronder 1 dame) van 8 verenigingen hadden zich aangemeld. Ook dit jaar eigenlijk een te klein aantal verenigingen wat aan zulk een evenement deelneemt. Een avond waar niet slechts getafeltennist wordt, maar ook vaak intensief (informeel) over bestuurlijke zaken gesproken wordt. Zo is er het vorige seizoen een volledig nieuw regiobestuur ontstaan door met elkaar over dergelijke zaken te praten.

Het toernooi was gesplitst in 2 klassen. De A-klasse voor spelers t/m 5e klasse en de B-klasse voor lager of niet competitie spelende bestuurders.

Er speelden in de A-klasse 16 bestuurders verdeeld over twee vijfkampen en een zeskamp. Hiervan gingen de nummers 1 naar het hoofdtoernooi en de overigen naar het troosttoernooi. Wim Heestermans (Vice Versa '64) won van Peter van Veelen (OTTC), die was opgeroepen i.v.m. een late afmelding, met 21-17 en 21-16. In het troosttoernooi won Frank Hanegraaf (OTTC) met 17-21, 21-16 en 21-19 van Mart Wijgerse (Rotac '82).

In de B-klasse, met 12 deelnemers in twee zeskampen, klopte Wil van Zoggel (UVCO '71) met 21-16, 18-21 en 21-19 van Hans van Vlijmen (Vice Versa Oss). Het troosttoernooi was een UVCO '71 aangelegenheid. Hier won J.vd Heyden met tweemaal 21-18 van D. vd Heyden.

De verenigingsprijs was overtuigend voor UVCO '71 met 23 punten voor OTTC met 16 punten.

Nico van Erp.

Sportmedische rubriek.

DE ARM.

Bij tafeltennissen moet het uiterlijk allemaal gebeuren met de arm en de een doet het links en de ander rechts. Dat vraagt een geweldige coördinatie en dat gebeurt innerlijk, de ene dag beter dan de andere.

De arm bestaat uit een bovenarm, een onderarm en een hand. De bewegingen die je kunt maken met de hand, worden grotendeels veroorzaakt door spieren in de onderarm. Om de vingers te buigen, gebruik je de spieren aan de binnenkant van de onderarm en om ze te strekken die aan de buitenkant.

In de hand zelf zitten ook spieren, zoals die van de muis van de hand, die kunnen lijden aan spierpijn, als je met tafeltennis te lang te hard in je batje knijpt.

Buigen en strekken van de arm betekent bewegen van de onderarm ten opzichte van de bovenarm en dat gebeurt vanuit de bovenarm door o.a. de biceps (voorkant) en de triceps (achterkant). Het draaien van de onderarm doe je weer wel met behulp van de

spieren in de onderarm zelf.

Om de bovenarm te bewegen, gebruik je veel spieren van de romp. Zo gebruik je voor het naar binnen draaien van de hele arm o.a. de grote borstspier. Bij de beweging van de hele arm worden op die manier heel veel spieren gebruikt van de borst, de schouder, onder de arm en op de rug, allemaal in de buurt van het schouderblad.

Pijnlijke punten komen nogal eens voor en we zullen er een paar van behandelen.

Boven heb ik al de muis van de hand genoemd. Het wat krampachtig vasthouden van het batje gedurende langere tijd vooral na een rustperiode veroorzaakt spierpijn, maar gewoonlijk niet van lange duur. Dit euvel is ook goed te masseren.

De onderarmspieren, die dikke aan de binnenkant en de buitenkant, willen ook nogal eens stijf zijn of zelfs pijnlijk en ook dat is goed te masseren.

Lastiger is het bij velen voorkomende pijnlijke punt aan de elleboog aan de buitenkant van de arm, de zogenaamde tenniselleboog. Dit heeft te maken met de aanhechting van de pees van de spier aan de buitenkant van de onderarm. Deze is door te intensief gebruik geïrriteerd geraakt. Dat kan zijn door gewoon te veel belasting, maar ook door te snel en meteen te zwaar. De irritatie kan overgaan in een ontsteking en dan duurt herstel zeker lang. Behandeling door een masseur is nog te doen als er nog heel weinig aan de hand is. Door wat voorzichtige massagebewerkingen is de doorbloeding te verbeteren en daarmee het herstel te bevorderen. Is het erger, dan kom je al snel bij de dokter en de fysiotherapeut terecht.

De schouder is ook een plek waar veel aanhechtingen van spieren zitten. Vooral wil ik de aandacht vestigen op de aanhechtingen van de spieren, die ervoor zorgen dat je de arm naar voren kunt opheffen. Deze aanhechting zit aan de voorkant van de schouder. Met neerhangende arm voel je dat punt midden boven de neerhangende arm. Dit is de aanhechting van de pees van de biceps. Het verdient aanbeveling dat punt met warming-up veel aandacht te geven met gecontroleerde bewegingen die je bij het tafeltennis ook maakt, dus vooral forehand-bewegingen. Een ander vaak pijnlijk punt is te vinden onder de dikke schouder spier. Daar zit de aanhechting van heel veel spieren, waarmee je de meeste bewegingen van de arm kunt maken.

De behandelingsmogelijkheden door de sportmasseur zijn dezelfde als bij de tennisarm. Zelf kun je problemen weghouden door onbelast zoveel mogelijk bewegingen te maken, die je ook maakt als je aan he tafeltennissen bent.

De rug- en nekspieren zijn voor tafeltennissers heel belangrijk. Heel snel zullen die verstijfd raken en dat zal niemand verbazen als je ziet hoe de meeste mensen serveren of de service ontvangen. Om die spieren soepel te houden is stretching de aangewezen weg en dan denk ik aan minstens twee keer, voor en na de wedstrijd of training. Dat gebied is ook het meest dankbare voor de sportmasseur. De meesten hebben veel baat bij een behandeling in dat gebied. Massage daar geeft veelal ook verlichting bij hoofdpijn.

Ter afsluiting van deze serie artikelen, wil ik een techniek van stretching uitleggen. Het beste kan ik daar een voorbeeld bij gebruiken. Het gaat als volgt: ga naast een tafel staan, leg een been op die tafel naar voren, ga zitten en laat het andere been gewoon op de grond staan voor het evenwicht. Strek

je uit met de armen omhoog en laat je daarna voorover zakken met je handen in de richting van de voet. Het doel is om met je neus op of liever nog net voorbij je knie het been te raken. Laten we aannemen dat dat niet meteen lukt. Blijf drie tellen hangen tot waar je bent gekomen en adem gewoon door al was het maar om tenminste deze oefening te voltooien. Adem na die drie tellen uit, heel diep, en laat je neus iets meer zakken in de richting van je knie. Misschien is het maar millimeterwerk, maar je hebt wat gewonnen. Doe dit nog een paar keer en je zult zien, dat je steeds verder kunt gaan. Overigens een stretchoefening duurt 15 seconden. De reden daarvoor is dat een spier nou eenmaal tijd nodig heeft om uit te rekken.

Jan van Lente,
sportmasseur.

Rossum huldigt Cor Pellegrom.

De Nederlands kampioen rolstoeltafeltennis Cor Pellegrom is op donderdag 16 november op grootse wijze door zijn dorpsgenoten onthaald in dorpshuis "De Parel".

Al spelend vormde fanfare Juliana een erehaag voor Cor die zijn titel van vorig jaar wist te prolongeren en samen met zijn teamgenoot Jeroen Kuipers ook nog beslag kon leggen op de titel bij het dubbelspel.

De voorzitter van TTV Rotac, Gert-Jan Vervoort, opende de lange rij sprekers in dorpshuis "De Parel". Cor werd die avond in het zonnetje gezet omdat Rotac trots was op zijn Nederlands Kampioen. De voorzitter schetste de carrière van Cor in vogelvlucht.

Doordat de gezondheid van Cor achteruit ging, kwam hij terecht in een rolstoel. Door wilskracht, doorzettingsvermogen en zijn trainingen bij Never Despair in Den Bosch kwam hij aan de top. Inmiddels speelt hij al enkele jaren bij de Nederlandse selectie. Hierbij haalde hij diverse toernooizeges met als uitschieter het winnen van het top 12-toernooi in Gouda. Hij speelde diverse buitenlandse wedstrijden in Duitsland, Engeland, Frankrijk en Denemarken. Hoogtepunt was toch de Olympische Spelen van Barcelona waar Cor net naast de bronzen medaille greep.

De voorzitter zei dat Cor veel tijd en energie steekt in zijn sport en hij hoopt dat Cor's grootste wens, namelijk meedoen aan de Olympische Spelen van 1996, in vervulling zal gaan.

Wethouder Glorius van de gemeente Rossum overhandigde Cor een enveloppe met inhoud als blijkt van waardering voor zijn vele trainingsarbeid en zijn goede prestaties.

Vervolgens spraken o.a. een afgevaardigde van de NTTB afdeling Brabant, van de Nebas en de voorzitter van Never Despair, waar Cor tweemaal per week traint. Namens carnavalsvereniging De Lorre werd Cor een onderscheiding omgehangen.

Nadat de hoofdpersoon van de avond iedereen persoonlijk bedankt had, speelde hij tenslotte een demonstratiewedstrijd met zijn maatje Jeroen Kuipers.

Na de toespraken en de huldigingen werd het feest voortgezet.

Met vele groeten, André Meulemans
(secretaris Rotac)

Afdelingsontmoeting.

Zondag 19 november jl stond, alweer voor de vijfde keer, de afdelingsontmoeting voor de jeugd op het programma. Deze keer was de organisatie in handen van de afdeling Brabant. Het evenement vond plaats in de zaal van Perfection/Irene in Tilburg.

Deelnemers waren teams uit de afdelingen Brabant, Den Haag, Gelderland en Randstad Noord. Er wordt gespeeld door jeugdleden die uitkomen in de jeugdcompetitie in teams van twee, en wel in de categorieën junioren internationaal, kadetten en minikadetten.

Voor aanvang van de wedstrijden werd een minuut stilte in acht genomen voor de op vrijdag 17 november overleden Marinus Nederpel uit de afdeling Den Haag, jarenlang een zeer actief bestuurslid van de Haagse jeugd.

Het niveau van deze ontmoeting was hoog. Al zijn de verschillen in de diverse leeftijdsgroepen onderling nog al eens erg groot. Zo stak Gelderland bij de jongens minikadetten er torenhoog bovenuit. Met drie keer een 5-0 zege gaven zij duidelijk aan dat deze spelers op de landelijke ranglijst erg hoog staan. Hetzelfde deed zich voor bij de meisjes junioren van Brabant die met twee keer 5-0 en eenmaal 4-1 zegevierden. Opvallend was toch wel te noemen dat het niveau van de afdeling Gelderland beduidend beter was dan de afgelopen jaren, zodat men een verrassende 2e plaats behaalden.

Dat Brabant weer de sterkste zou zijn, daar had niemand aan getwijfeld. Na afloop kon dan ook een tevreden Nico van Erp de prijzen uitreiken. Behalve consumptiebonnen was er voor iedere deelnemer een ballpoint als herinnering.

In 1996 zal de ontmoeting georganiseerd worden door de afdeling Den Haag, die dan samen met de afdeling Rotterdam als nieuwe, grote afdeling uit zal komen. Dit toernooi was het laatste waaraan Den Haag als zelfstandige afdeling deelnam.

Eindstand:

1 Brabant	61 punten
2 Gelderland	47 punten
3 Den Haag	38 punten
4 Randstad N.	29 punten

Nico van Erp.

SPS/Never Despair heren 5.

Als een van de direkt betrokkenen in deze inmiddels geruchtma-
kende zaak heb ik er behoefte aan een en ander uit de doeken
te doen. Tevens is het een poging om de wrevel die bij mij
leeft omtrent het geharrewar met dit team, dat al jaren in de

samenstelling Jac Bechtold (54), Arie van Dommelen (43), Piet Kappen (46), Herman Wenting (48) en ondergetekende Frans Willems (53) in de eerste klasse uitkomt, van me af te schrijven.

In de tweede competitie van het seizoen '94-'95 werd na enkele competitiewedstrijden Arie van Dommelen door ACL Van Roosendaal het recht ontzegd om nog verder in dit team te spelen, omdat hij enkele geslaagde invalbeurten in hogere teams had gehad. Felle protesten van Never Despair op deze - wat later bleek - door Van Roosendaal eigenmachtig en onterecht genomen beslissing. Het kwaad was toen echter al geschied, want terwijl de beslissing nog niet officieel was teruggedraaid, speelde heren 5, zij het onder protest, met slechts een van de vijf basisspelers toch een wedstrijd die prompt met forse 8-2 cijfers werd verloren.

Dubbel jammer was het daarom ook dat heren 5 aan het einde van de competitie precies een punt tekort kwam om niet te degraderen. Het niet uitstellen van die wedstrijd had dus direkte degradatie tot gevolg.

Ondanks de voor heren 5 pijnlijke degradatie besloten toch vier van de vijf spelers door te gaan in de tweede klasse. Toen echter Arie van Dommelen, die al jaren met ons samen speelt, voor dit team werd geweigerd door de NTTB, was de maat voor nog drie anderen vol. Het feit dat door de heer Boons, de opvolger van de heer Van Roosendaal, werd signaleerd dat Arie van Dommelen een invalverbod zou hebben gehad, bestrijd ik. De vier laatste competities was dat zeker niet het geval.

Bij deze protesteer ik dan ook scherp tegen deze handelwijze. Ik teken daarbij aan dat hierdoor de spelers van heren 5 en ook SPS/Never Despair ernstig in de problemen zijn gebracht. Verder is het droevig om te konstateren hoe onzorgvuldig er wordt omgesprongen met spelers die dertig tot ruim veertig jaar competitie spelen. Ook meen ik te moeten stellen dat het jammer is dat ons eigen SPS/Never Despairlid, mevrouw Els Damen, direkt bij deze besluitvorming betrokken is en er niet in is geslaagd de zaak ten goede te keren. Zelfs nu nog meen ik te kunnen stellen dat voor dit konflikt een oplossing gevonden moet kunnen worden. Een open gesprek met alle betrokkenen zou daartoe de eerste aanzet kunnen zijn. Gebeurt dat niet, dan blijft deze uiterst vervelende affaire doorsudderen en zouden zich zelfs nieuwe gevallen kunnen voordoen.

En daar zit niemand om te springen.

Frans Willems.

Interview.

Tijdens de meest recente uitvoering van het Stiphouts Tafel-tennisgala, 24 september, werd een van de halve finales reeds na enige punten beëindigd. Naar spoedig bleek, waren we daar getuige van de laatste tafeltennisslagen van Patricia de Groot. Een hardnekkige blessure dwong haar tot een voortijdig afscheid van de sport.

Ik nam me toen voor een vraaggesprek met haar te maken, welk uiteindelijk plaats vond tijdens de tweede dag van de Nederlandse Kampioenschappen, op 10 december jl. Ook de NTTB nam die gelegenheid te baat om de gestopte topper een laatste maal in de bloemetjes te zetten, een niet verwacht intermezzo, dat Patricia met de haar zo eigen gelijkmoedigheid onderging.

- Laten we beginnen bij het begin: wanneer en waar ben je begonnen met tafeltennis?

"Ik was 9 jaar, ik ben nu 26, dus dat is lang geleden, en ik ben begonnen bij TTV Stiphout. Daar ben ik geboren, heb ik tot mijn achttiende gewoond en daar ben ik dus begonnen."

- Wat was de aanleiding?

"Ons pa speelde zelf bij Stiphout. Toen ben ik een keertje meegegaan, en heb zelf ook een keertje gespeeld. Dat ging eigenlijk gelijk al zo goed, dat ik maar ben doorgegaan."

- Wanneer kreeg je in de gaten dat je talent had?

"Het is al een tijd geleden. Volgens mij was het redelijk snel, na een maand of vier werd ik al eerste of tweede bij de Brabantse Kampioenschappen. En daarna zat ik al gelijk in de finale van de achtkampen bij de welpen, dus de resultaten kwamen eigenlijk al redelijk snel."

- Wie was in die tijd de grootste invloed?

"Ons pa. Zeker tot mijn veertiende, toen ben ik naar Scylla gegaan, nee trouwens daarvoor nog PSV/Cathrien, met Rob Zwartjens, maar vóór die tijd mijn vader."

- Je noemt al een paar clubs. Schets je hele carrière eens.

"Ik ben begonnen bij TTV Stiphout, 2 of 3 jaar, daarna ben ik naar PSV/Cathrien gegaan, ook twee jaar, onder leiding van Rob Zwartjens toen. Daarna ben ik naar Scylla gegaan, met Theo Bakker, tot mijn 14e, 15e. Toen ben ik geblesseerd geraakt, anderhalf jaar ongeveer, aan mijn been. Daarna ben ik niet meer teruggegaan naar Scylla, maar naar Valkencourt. Bert Schoofs zat daar toen nog. Daar heb ik anderhalf, twee jaar gespeeld, toen ben ik naar Megacles gegaan in Weert, ook een aantal jaren gespeeld. En de laatste 3, 4 jaar heb ik in Den Helder gezeten."

- Wat heb je allemaal gespeeld bij die clubs, weet je dat nog?

"Ja, ik heb in het begin dus nog jeugdklassen gespeeld; landelijk A, kampioenspoule, dat soort dingen. Vanaf Scylla, toen was ik 13, 14 eigenlijk constant eredivisie dames, en toen met Valkencourt heb ik eredivisie heren gespeeld, en bij Megacles ook eredivisie dames en eerste én eredivisie heren, dacht ik."

- Zaten daar kampioenschappen bij?

"Met Den Helder drie keer, met Megacles twee keer en met Scylla één keer, dus zesmaal met het team."

- Aan welke prestatie bewaar je de beste herinnering?
"Op het Europees Jeugdkampioenschap ben ik een keertje derde geworden in het enkelspel, toen was ik 15..."

- Wie werd er toen kampioen?

"...Badescu, en Batorfi was tweede. Dat zijn nu echt Europese toppers. En ik heb de Nederlandse top-12 twee keer gewonnen, in 1988 en in 1990. Voornamelijk 1988, toen deed eigenlijk iedereen mee, behalve Bettine, want die was gestopt, voor de rest heb ik toen van iedereen gewonnen, dus dat zijn de beste herinneringen."

- Wie waren in Nederland je generatiegenoten?

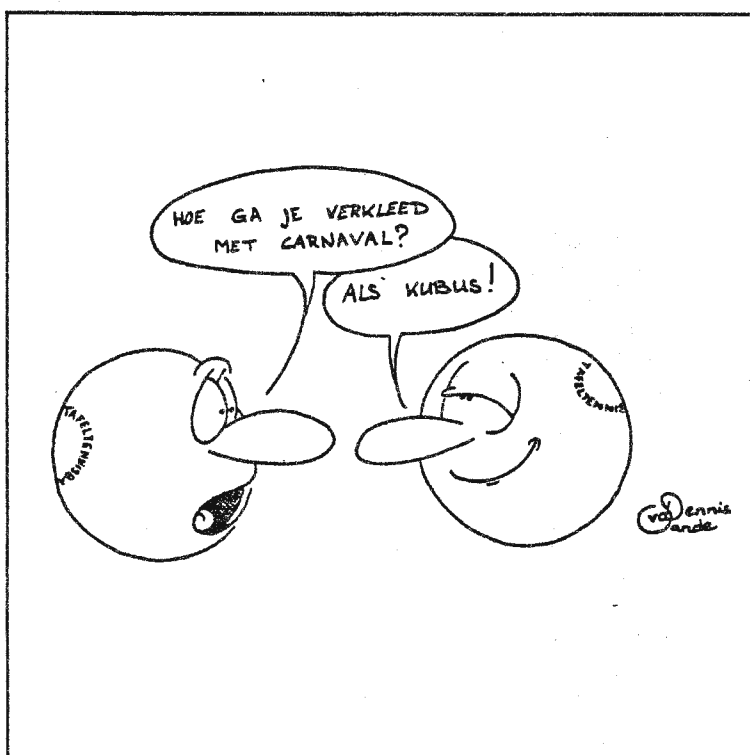
"Gerdie (Keen) en Emily (Noor). Gerdie en ik zaten in hetzelfde jaar, Emily een jaar eronder, verder Cyril Onstenk, Ellen Schers."

- Een sterke lichterling.

"Ja, ook Europees, Badescu, Batorfi, Svensson, Saive, Gattien. Danny (Heister) en Trinko (Keen) zitten net daaronder."

- Je noemde al de blessure aan je been, toen je 15 was of zo?

"Ja, toen ik 15 was, ben ik er anderhalf of twee jaar uitgeeweest. En dat was heel jammer, want ik had toen net een derde plaats gehaald bij het Europees Jeugdkampioenschap. In de dames eredivisie speelde ik 80, 90%, dus ja...dan ben je er zo'n tijd uit in een heel belangrijke periode."

- Heeft toen je ontwikkeling stilgestaan voor je gevoel, of heb je de draad weer op kunnen pakken?

"Daarna heb ik dus nog twee keer de top-12 gewonnen, op mijn 18e en met 20, maar toch heb je eigenlijk heel belangrijke jaren verloren."

- Daarna lange tijd blessurevrij?

"Nee, twee jaartjes, denk ik. Toen heb ik een jaar met Pfeiffer gezeten, gewoon een jaar niet gespeeld. Daarna ben ik wel een tijdje blessurevrij geweest, en de laatste 2½ jaar heb ik een beetje met mijn arm gesukkeld."

- Voor de enkeling die het nog niet weet: wat voor blessure is het?

"Nou, het is eigenlijk een blessure die door jarenlange overbelasting is ontstaan. Omdat ik met mijn backhand een techniek

had met best wel overstrekking, zijn er elke keer microscheurtjes ontstaan, totdat op een gegeven moment de oppervlakkige onderarmspier afscheurde, die hecht aan een botje bij je elleboog, maar was dus finaal afgescheurd. Ik had niet echt veel pijn, maar ik had heel weinig kracht. Daar heb ik een half jaar mee rondgelopen, en niemand wist wat het was. Ik heb gezegd: snij maar open, en kijk maar wat eruit komt! Toen bleek dat het een en ander was afgescheurd en dat er een hele grote cyste was ontstaan. Ze hebben een pees van mijn triceps (bovenarm) gehaald en die hier (aanhechting onderarm/elleboog) aangezet, de cyste weggehaald. Ik ben toen weer heel rustig begonnen."

- Was de verwachting dat het helemaal goed zou komen?

"Ze hadden de blessure nog nooit gezien, dus ze konden me daar geen uitsluitel over geven, maar ze hebben me nooit heel veel hoop gegeven. Het was van: je kunt het proberen en we doen er alles aan, dan is de kans misschien 50% dat je kunt spelen."

- Dat was dus heel rustig opbouwen en hopen dat er geen terugslag kwam?

"Ja, ik heb de laatste twee jaar met een brace gespeeld, die als het ware de eindstrekking tegenhoudt. Dat heeft blijkbaar ook allemaal niet geholpen. Daarna ben ik dus nog een keertje geopereerd, weer helemaal opnieuw rustig opgebouwd, tot in Stiphout bleek dat er weer een scheurtje was ontstaan en dat de cyste weer gedeeltelijk terug was gekomen. Ik ben naar Peter Vergouwen gegaan, de sportarts van het NOC. Die zei: tja, je kunt wel doorgaan, maar het is eigenlijk onverantwoord."

- En de beslissing om te stoppen heb je toen, op die dag, genomen?

"Ja, gelijk die dag, en vanaf toen ook geen batje meer aangeraakt."

- Hoe moeilijk was die beslissing?

"In principe niet moeilijk. Ik had alles gedaan wat ik kon doen, er waren geen andere mogelijkheden meer over om nog te proberen, en die arm moet toch nog heel mijn leven mee."

- Dat betekent dat de beslissing onvermijdelijk was, maar met moeilijk bedoel ik: tafeltennis is toch een deel van je leven?

"Ja, maar de beslissing was onvermijdelijk, en daarom niet echt moeilijk."

- Wat voor speelster was je eigenlijk, moest je het hebben val balgevoel, of van hard trainen?

"Ik denk een beetje van allebei. Ik denk dat ik toch redelijk wat balgevoel heb gehad, anders was ik niet zo snel teruggekomen na mijn blessures. Tot mijn achttiende heb ik heel erg hard getraind, drie, vier uur per dag, en daar heb ik die laatste jaren een beetje op kunnen teren."

- Ik ving laatst iets op van een stukje dat je schreef voor 'Visie' (blad voor tt-trainers). Betekent dat dat je iets in de trainersrichting gaat doen?

"Ik heb opleiding fysiotherapie gedaan, ik doe nu bewegingswetenschappen, dus dat is wel vrij sportgericht allemaal, en ik heb besloten de B-cursus voor (ex-)internationals te gaan

volgen, dus ik wil er toch wel bij betrokken blijven."

- Je coacht ook al een paar jaar Evelien Hengstman op toernooien. Blijf je dat doen?

"Waarschijnlijk wel. Toen ik de beslissing nam om te stoppen ben ik bewust een paar maanden weinig gaan kijken en heb een en ander op een rijtje gezet, maar ik merk dat ik er toch graag bij betrokken wil blijven, trainen, begeleiden."

- Nooit overwogen om met links te gaan trainen en dan eventueel in de afdeling te gaan spelen?

"Nee, nee. Daar ben ik te trots voor, dan ga ik veel te veel verliezen. Ik ben nu veel aan het hardlopen."

- Precies, dat was mijn volgende vraag. Ik hoor dat je marathons wilt gaan lopen?

"Ja, ik denk dat ik nu redelijk op de halve marathon zit. Van halve marathon naar marathon is natuurlijk nog een hele stap. Dat moet je rustig, en onder goede begeleiding opbouwen. Maar in de toekomst wil ik hem zeker gaan lopen."

- Graag een reactie op de volgende steekwoorden:

- Je vader?

"Een schatje, hè. Zonder hem, en mijn moeder natuurlijk, had ik niet bereikt wat ik nu heb bereikt. Tot mijn 18e heeft hij altijd voor me klaar gestaan, me overal naar toe gereden. Als je niet iemand hebt, die dat doet, is het heel moeilijk om zover te komen, denk ik. Heel dankbaar."

- Stiphout?

"Mijn geboortedorpje, daar ben ik dus ook begonnen. Ik heb nu geen band meer met de club, maar..."

- HOI Den Helder?

"Toffe club, ze zijn heel goed voor me geweest, ook de laatste twee jaar. Hoewel het er voor mij niet zo rooskleurig uitzag, toch steeds erbij betrokken. Als je kunt spelen, kom je spelen, we houden altijd een plaats voor je open. Ze zijn goed voor me geweest."

- Wie HOI zegt, zegt natuurlijk Mels Oosterbeek?

"Ja! Mels is...ik vind het heel jammer voor hem dat ik niet meer kan spelen, want hij heeft zoveel voor me gedaan, ik ben hem ook heel dankbaar."

- Erwin Andriessen?

"Mijn vriendje, goei manneke. Wat moet ik daarvan zeggen? Het gaat wel goed. Omdat hij ook hoog speelt, blijf je er toch iets sterker bij betrokken."

- Wil je zelf nog iets kwijt?

"Eh...plezier in het tafeltennis is het allerbelangrijkst. Dat heb ik altijd gehad, maar vooral de laatste jaren. Dan heb je een blessure gehad, en dan ben je elke keer blij dat je nog kunt spelen. Dan heb je mij niet meer met zó'n gezicht achter de tafel zien staan bij het trainen."

- Bedankt!

"Graag gedaan."

In Patricia de Groot verliest het Nederlandse tafeltennis een unieke persoonlijkheid. Niet zo bekend bij het grote publiek, maar geliefd bij eenieder die haar kent. Het ga je goed, Ptries!

Rob Hendrikx.

Maaslandtoernooi.

De Osse vereniging OTTC organiseert op zondag 17 maart 1996 haar 26e Maaslandteamtoernooi.

Ook dit seizoen wordt weer volgens de bekende formule gespeeld. Na de successen van de laatste jaren is er ook dit jaar geen aparte klasse voor meisjes en jongens, dames en heren gevormd. Inschrijven kan in vijf jeugd- en vijf seniorenklassen met teams van twee personen.

Het toernooi wordt op één dag afgewerkt, zij het wel in een grotere accommodatie, namelijk sporthal De Ruivert, waar 56 tafels opgesteld kunnen worden.

Afhankelijk van het aantal deelnemende teams zal, indien het tafeltijdschema dit toelaat, een troosttoernooi worden gehouden voor de teams die in de poule zijn uitgeschakeld.

Naar diverse verenigingen zijn al inschrijfformulieren verzonden. Dit o.a. naar de deelnemende verenigingen van vorig seizoen. De sluitingsdatum om in te schrijven is 10 februari of eerder wanneer het toernooi is volgeboekt.

Heeft u belangstelling, neem dan contact op met:

Nico van Erp
Begijnenstraat 169
5341 BJ Oss
0412-632106

RBW-competitie, 1e deel 95/96.

Het eerste gedeelte van de RBW-competitie 1995/96 zit er weer op voor de 10 deelnemende teams, die zich hiervoor hadden aangemeld uit de regio Den Bosch.

We waren tweemaal te gast bij OTTC/Oss en NON/Heeswijk-Dinther, en eenmaal bij ttv De Mand te Vlijmen.

Namens spelers(sters), begeleiders en mijzelf, wil ik langs deze weg de verenigingsbesturen bedanken voor het beschikbaar stellen van hun zaal en de genoten gastvrijheid.

Ondanks het vertrek van diverse teams, die gingen deelnemen aan de NTTB juniorencompetitie, was er toch nog genoeg animo bij de verenigingen om hun toekomstige talenten onder te brengen bij deze RBW-competitie. Vier nieuwe teams konden we verwelkomen, o.a. Vice Versa uit Rosmalen en De Rots uit Boxtel. Met de 6 nog resterende teams werden zij ingedeeld in een tienkamp, zodat ieder team 9 complete wedstrijden in een periode van 2½ maand moest spelen, op zondagmorgen, vanaf 10 uur.

Door dit tienkampstelsel werd al snel duidelijk welke spelers ervaring hadden wat natuurlijk voor de ongetalenteerden minder aantrekkelijke wedstrijden te zien gaf. Maar hun instelling

was er niet minder om, er werd voor ieder punt gestreden. De puntentelling die de NTTB in haar competitie hanteert, werd ook in deze RBW-competitie toegepast.

Tot de laatste ronde bleef het spannend tussen OTTC 2 uit Oss en De Rots 1 uit Boxtel. OTTC had een kleine voorsprong van 2 punten op hun naaste concurrent, zodat De Rots in hun laatste wedstrijd dit verschil moest proberen weg te werken tegen NON 2 uit Heeswijk. Er werd vrij makkelijk gewonnen van dit team met 5-0. Nu maar afwachten of OTTC tegen Vice Versa 2 uit Rosmalen deze 2 punten konden

voorblijven. In een spannende finalesfeer, en met steun van vele supporters, lukte het Vice Versa jammer genoeg niet om OTTC van de titel af te houden. Met 5-0 wist OTTC deze wedstrijd naar zich toe te trekken, waardoor Dave v.d. Tooren en Jelle Kuypers de kampioensmedailles in ontvangst mochten nemen.

Al met al een leuke competitie, waarbij de competitieleider alle spelers/speelsters bedankte voor hun enorme inzet, maar vooral voor hun gepast gedrag bij de gastverenigingen.

Ter afsluiting van dit seizoen werd er nog een individueel toernooitje georganiseerd, waarbij de persoonlijke prestaties als graadmeter dienden voor de indeling in een van de drie poules.

Na 2½ uur onafgebroken tafeltennissen, waarbij zeker in de A-poule de spanning te snijden was tot en met het laatste punt, kon de uitslag bekend worden gemaakt van deze 3 poules. Deze winnaars ontvingen uit handen van de competitieleider een kampioensmedaille, waarna men tevreden kon terugzien op een geslaagde eerste competitiehelft.

A-poule

1 Tom van Erp
2 Renzo Dielemans

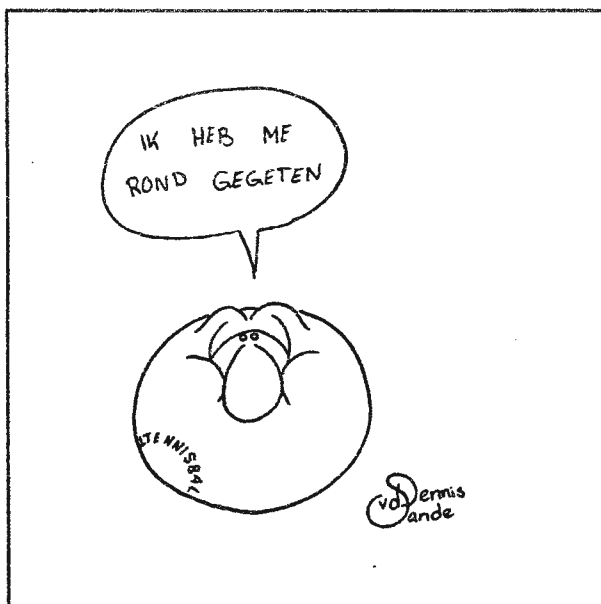
B-poule

1 Tjerk Blik
2 Djoko Gielis

C-poule

1 Stefan van Son
2 Paul Voogd

H. van Rijn

Uit de clubbladen.

In Achter het Net doet een cursist uitgebreid verslag van de cursus jeugd tafeltennis trainer/coach middels een een miniles en voorbeelden van het theorie-examen. De deelnemer maakte kennis met vele voor hem onbekende dingen van het tafeltennis. Zo kwam hij er achter dat konditie de sterkste combinatie is van uithoudingsvermogen, kracht en snelheid! Maar het belangrijkste wat hij geleerd heeft is dat een training vooral leuk moet zijn en dat de kinderen daarbij ook nog moeten bewegen.

De Batkreet komt met gedrageregels. Niet alleen de jeugd, maar ook de tweede jeugd is tijdens trainingen moeilijk in het gareel te houden. Vandaar deze ondersteunende regels. Op tijd komen, geen rommel maken, spullen goed opbergen, tafels klaar zetten en opruimen, oefeningen goed uitvoeren, niet kletsen tijdens de training. Conclusie: Wat zou het een saaie boel worden als iedereen zich aan de regels zou houden!

Het Bestse clubblad wijdt een artikel aan "Bestuursperikelen". De voorzitter, penningmeester, wedstrijdsecretaris en een bestuurslid willen allemaal wat rustiger aan gaan doen, cq. stoppen met hun functies. Motivatie loopt terug door onder andere tijdgebrek. De schrijver denkt echter dat al veel zou helpen als er binnen de club ook eens wat bemoedigende woorden kwamen voor deze vrijwilligers. Dit geldt overigens voor alle tafeltennisverenigingen!

Tafelstennis doet verslag van een traditionele happening. Het was weer een aantal jaren geleden, maar eindelijk werd het seizoen bij Unicum weer ingeluid met een voetbalwedstrijd tussen de jeugd en senioren. Voorheen waren de ouderen vaak de betere, dit keer kon de jeugd in de handen klappen na een 4-1 overwinning. Het gebeuren maakte zoveel indruk dat er zelfs geopperd werd het clubblad de naam van de eindstand te geven. (Dit waarschijnlijk tegen het einde van de avond...).

In het immer nog naamloze clubblad van Wanzl/Belcram staat beschreven aan welke eisen een speler moet voldoen om in aanmerking te komen voor de eerste ster van het Butterfly Superstar-diploma. Zo moeten bijvoorbeeld 8 van de 10 services goed zijn en bij een forehandaanval 7 van de 10 ballen goed.

In Intergame van TTCV/Nedlin verblijft de pen bij een duivenmelker, die beseft een maand te laat te zijn met zijn stukje. Als een duif van hem een maand te laat zou arriveren, zou hij of zij resoluut naar de Kliko verwezen worden. Ieder jaar bestaat uit een kweekgedeelte en een vlieggedeelte. In de winterpauze wordt opnieuw geselecteerd en blijven alleen de besten over. De slechten zijn te koop bij Motel Van der Valk.

Flash-bek bevat enige citaten uit een brief van een (ex?)lid dat voor zijn werk 2 jaar in Frankrijk zit. Hij werkt samen met nog een Hollander, een Engelsman en een Chinees en zijn baas is een Duitser. Als hij iets wil zeggen, duurt het zolang voor hij bedacht heeft hoe dat in het Frans klinkt, dat zijn gesprekspartners dan al weer bij een volgend onderwerp zijn en hij niet verder komt dan "ehh..."

In Endeetje van SPS/Never Despair blijkt dat het eerste heren-

team tot Bosche sportploeg van het jaar is gekozen. Presentator Albert West, wethouder Guus Paanakker en sponsor Henny de Laat, zetten het team in de bloemetjes en van gemeentewege was er een bijdrage van f750,- voor de nieuwe geluidsinstallatie. Dit alles omdat heren 1 was gepromoveerd naar de eredivisie, een prestatie die men misschien in 1996 kan herhalen...

De nieuwe wedstrijdsecretaris van TTV Red Star '58 geeft in 't Leuterke enkele tips over het inleveren van de wedstrijdformulieren. Liever niet bij zijn voorganger, ook niet bij de buurvrouw op nummer 6, en ook niet helemaal achterwege laten. Gewoon bij hem in brievenbus duwen, aanbellen hoeft niet. Bij deze club doet zich het fenomeen voor dat ieder team een andere sponsor heeft. Paulissen/Red Star 1 is kampioen, evenals Zeebregts/Red Star 4.

Uit Perfection/Irene's Sirene blijkt dat er nog leven is naast Irene. De secretaresse van de vereniging doet namelijk met aanstekelijk enthousiasme verslag van een bezoek aan het Festival Oude Muziek in Utrecht. Het thema dit jaar was de 17e-eeuwse Engelse muziek van Purcell.

In Toffelproat van COSMOS/TTVV een bedankje van een landelijk speler aan een vertrekkend teamgenoot, want die "bezit de unieke kracht om van een team een 'winnersteam' te maken. Door zijn uitstraling en teamspirit heb je ook als teamgenoot het gevoel dat je iedereen aankunt. Frank is het bewijs van hoe belangrijk positief denken in de sport is, zonder daarbij alle 'Emiel-Ratelband-positivo-onzin' uit te hoeven halen."

Service getuigt van de geslaagde Kerstkaartenactie die Tanaka heeft gehouden. Tegen bezorgkosten van een kwartje konden mensen, binnen de bebouwde kom van Etten-Leur, hun kerstpost laten bezorgen door vrijwilligers van de club. De opbrengst bedroeg een dikke 160 gulden, toch een aardig bedrag.

Vice Versa '51 gaat nieuwe clubshirts krijgen, blauw met oranje. De leden kunnen dit shirt verdienen door:

- een sponsor aan te brengen
- een nieuw lid aan te brengen
- bardienst te draaien

Eventueel kan het shirt ook, tegen een bedrag van ± 40 gulden, gewoon gekocht worden.

In het verslag van de buitengewone algemene ledenvergadering, zoals geplaatst in Tios-nieuws, wordt gemeld dat de aankoop van het zwembad Ringbaan West van de baan is. Wat nu, een club die zijn eigen zwembad koopt? Nee, Ringbaan West is een van de zwembaden in Tilburg die door de gemeente gesloten worden en aangezien TIOS '51 op zoek is naar een ander onderkomen, leek dit hen wel iets. Maar financieel kwam men tekort, zodat het bad is gekocht door een skeelerclub. Tios blijft zoeken en houdt zich aanbevolen voor de gouden tip.

Tennisb(1)atje van TTV De Rots maakt melding van een baksteen-incident. Tijdens de eerste ronde van de C-meerkampen voor pupillen, in de zaal van Red Star '58 in Goirle, zeilde bij de stand van 16-15 in de derde game plotseling een baksteen door de ruit van de oude gymzaal. In de omgeving werden zoveel gebouwen gesloopt dat de buurtjeugd op eigen houtje ook maar

vast de zaal van Red Star onderhanden nam.

Agenda.

20	januari	European Nations Cup
20/21	januari	Europese top 12 jeugd
21	januari	1/2 finale C-meerkampen
26	januari	Europa Cup 4e ronde
28	januari	finale C-meerkampen
3/4	februari	Europese top 12
4	februari	1/8 finale A/B-meerkampen jeugd
10	februari	C-ranglijsttoernooi
10	februari	NK B-senioren
10	februari	NK C-senioren
10/11	februari	kwalificatie O.S. dubbels
11	februari	B-ranglijsttoernooi
11	februari	kwalificatie NK A-senioren
16	februari	1/4 finale Europa Cup I
17	februari	Europese mannenliga
23	februari	1/2 finale Europa Cup
25	februari	1/8 finale B-meerkampen
27	februari	Europese vrouwenliga
2/3	maart	NK A-senioren
8	maart	1/2 finale Europa Cup
10	maart	1e ronde afd. bekercompetitie
10	maart	1/4 finale A/B-meerkampen jeugd
12	maart	Europese vrouwenliga
16	maart	Europese mannenliga
17	maart	26e Maaslandtoernooi

Kopij voor de volgende Mixed dient uiterlijk 29 februari 1996 binnen te zijn.

